

ایران

صاحب امتیاز:

فرزگراری جمهوری اسلامی

آذان ظهر ۱۲/۰۶ | آذان مغرب ۱۷/۱۹ | نیمه شب شرعی ۲۳/۲۱ | آذان صبح فردا ۵/۴۳ | طلوع آفتاب فردا ۷/۱۳

امام‌جواد(ع):

هرکس موقعیت‌شناس نباشد، جریانات او را می‌رایبد و هلاک خواهد شد.

سخن روز

بحارانوآر،ج ۶۸،ص ۳۴۰

نگاره

کیان رادیویان

هنرمندان در فضای مجازی

فرهنگ و هنر روزهای پرچیزهای را سبزی می‌کند، از کسب جایزه قلم طلایی بلگراد که چندی قبل به تصویرگری جوانی از کشورمان رسید تا همین تازگی که جایزه بهترین موسیقی متن جشنواره بین‌المللی فیلم کودک و نوجوان احمدآباد هندوستان برای فیلم سینمایی «ماهی و برکه» باز هم به هنرمندان از کشورمان اختصاص یافته است. البته بخشی از پست‌های منتشر شده در فضای مجازی این یکی- دو روز هم به شادباش چهره‌های شاخص حوزه‌های مختلف فرهنگی برای زادروز «بهرام بیضایی» اختصاص داشت، نویسنده و کارگردانی که نقشی بسزا در هنر و ادبیات معاصرمان ایفا کرده است.

چهره ما

داریوش مودیبان کارگردان تئاتر و مدرس نمایشنامه‌نویسی که سال هاست در حیطه کتاب هم مشغول فعالیت است از برپایی جلسه‌ای برای نقد و بررسی مجموعه کتاب «طنزآوران جهان نمایش» خبر داده. این جلسه چهارشنبه همین هفته، ساعت ۱۸ به وقت ایران و ساعت ۱۵:۳۰ به وقت اروپا آنلاین برپا می‌شود.
آنتور که مودیبان در صفحه‌اش اطلاع‌رسانی کرده این جلسه چهارشنبه هر هفته برگزار می‌شود.

آریان رضایی نویسنده و کارگردان تئاتر از کران مستند «رؤیای ناتمام» خبر داده و نوشته: «مستند رؤیای ناتمام که مروری است بر آثار و زندگی تئاتری حمیدپور آوری، به تهیه‌کنندگی و کارگردانی آریان رضایی با هدف ثبت تاریخ شفاهی تئاتر معاصر ایران و با مشارکت گروه تئاتر بازاها و مجموعه تئاتر شهر ساخته شده است.»

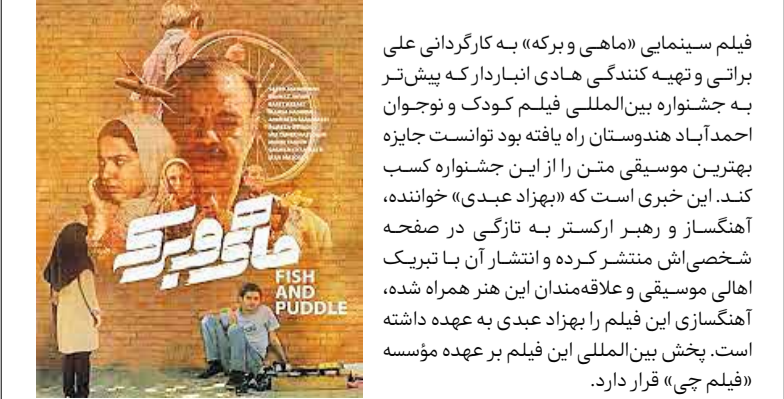
نسیم ادبی بازیگر سینما و تئاتر هم پوستر از فیلم «دم غروب زعفرانیه» منتشر کرده و نوشته: «برندگان پنجمین دوره جشنواره هندوستان به مدیریت ریجو باجاج اعلام شدند. در بخش فیلم بلند: نازنین کریمی بابت بازیگری اول زن و نسیم ادبی به عنوان بهترین بازیگر مکمل زن برای فیلم «دم غروب زعفرانیه» البته اگر سری به صفحه این هنرمند بزیند با اسامی دیگری از هنرمندان ایرانی در فهرست برگزیدگان این جشنواره هندی روبه‌رو خواهید شد. کارگردانی این فیلم را محمد خراطزاده بر عهده داشته است.

بهرام رادان بازیگر سینما هم بخشی از تیزر فیلم سینمایی «گرچه سیاه» را منتشر کرده است. رادان بازیگر این فیلم است که از چندی قبل به عنوان تهیه‌کننده نیز در عرصه سینما فعالیت دارد و در بیست و دو سال حضورش در سینما دو سیمرغ بلورین برای بهترین بازیگر نقش اول مرد کسب کرده است.

مهدی پاکدل، بازیگر سینما و تئاتر عکسی از پرواز پرندگان منتشر کرده که همراه با آن قسمتی از نوشته «هاروکی موراکامی» را پیش روی دنبال‌کنندگان صفحه خود گذاشته، عنوان این کتاب «سوکورو تازاکی بی‌رنگ و سال‌های زیارتش» نوشته «هاروکی موراکامی» به ترجمه امیرمهدی حقیقت است.

چه خبر

صفحه رسمی مؤسسه پژوهشی تاریخ ادبیات کودکان با عنوان «ادبیات کودکان» که روز گذشته از یادآوری‌اش برای گرامیداشت «ثریا قزل ایاغ» نوشته بودیم مطلب تازه‌ای منتشر کرده که اطلاع از آن برای علاقه‌مندان حضور در کلاس‌های آنلاین به حالت توجه است. از جمله کارگاه‌های آنلاینی که به جانب این مرکز برگزار خواهد شد می‌توان به دوره آموزشی «بلندخوانی» با تأکید بر شیوه‌ها و کارکردها اشاره کرد. کارگاه مذکور در پنج بخش از دهم بهمن ماه آغاز می‌شود. کارگاه آنلاین دیگری که از اواخر همین ماه شاهد برپایی‌اش خواهیم بود دوره آموزشی «ادبیات کودکان و کتاب‌های تصویری» است.

فیلم سینمایی «ماهی و برکه» به کارگردانی علی براتی و تهیه‌کنندگی هادی انباردار که پیش‌تر به جشنواره بین‌المللی فیلم کودک و نوجوان احمدآباد هندوستان راه یافته بود توانست جایزه بهترین موسیقی متن را از این جشنواره کسب کند. این خبری است که «بهزاد عبیدی» خواننده، آهنگساز و رهبر ارکستر به تازگی در صفحه شخصی‌اش منتشر کرده و انتشار آن با تیریک اهالی موسیقی و علاقه‌مندان این هنر همراه شده، آهنگسازی این فیلم را بهزاد عبیدی به عهده داشته است. پخش بین‌المللی این فیلم بر عهده مؤسسه «فیلم چی» قرار دارد.

”

عشق بازیگر کار و بازی است و زمانی که کار نکند دلشکسته می‌شود

رضارویگری: باید به یاد داشته باشیم که اگر بایک بازیگر بزرگ کارکنیم خودمان هم به سطوح بالاتری می‌رسیم؛ به‌عنوان مثال، در بازی پینگ پنگ وقتی یک ورزشکار نتواند جواب کات‌ها را بدهد طبیعتاً بازی خوب نمی‌شود در سینما هم به‌همین شکل است زمانی که یک بازیگر بزرگ روبه‌روی ما باشد طوری بازی می‌کنیم که ما هم مجبور شویم خودمان را به آن سطح برسانیم و این برای یک بازیگر بسیار خوب است. از قدیم گفته‌اند که بازیگر دوبار می‌میرد: یکبار زمانی که مثل همه آدم‌های دیگر می‌میرد و یکبار زمانی که کار نمی‌کند، زیرا عشق بازیگر کار و بازی است و زمانی که کار نکند دلشکسته می‌شود. مردم همیشه به من محبت داشتند و من هم از آنها تشکر می‌کنم ما مردم بسیار خوب و قدرشناسی داریم.

بخشی از سخنان رضا رویگری بازیگر به مناسبت زادروز تولدش با موزه سینمای ایران

شمایل یک بازیگر بزرگ

بازیگران بزرگ برای حفظ جایگاه، شان و اعتبارشان مسیری دشوار پیش رو دارند. آنچه در عرض سال‌ها به‌دست می‌آید، ممکن است با نتایجی اشتباه محبوبیت و کارنامه بازیگری در اوج را نابود کند. پرویز پرستویی بازیگر بزرگ و محبوب دهه هفتاد و هشتاد، در دهه نود روندی رو به نزول داشت. تغییر نسل بازیگری، میل به تجربه‌های متفاوت در حوزه بازیگری و تهیه‌کنندگی (که اغلب‌شان پروژه‌هایی شکست خورده و ضعیف از کار درآمدند) و همکاری با فیلمسازانی که قدر این ستاره را نمی‌دانستند، پرستویی را به بازیگری تبدیل کرده بود که دوران درخشش را سپری کرده و فقط یک نام بزرگ است.

پس از تجربه موفق همکاری با مصطفی کیایی در «مطرب» که پیش از کرونا روی پرده رفت و بسپار بمخاطب و پر فروش بود، موقعیت پرستویی به‌عنوان بازیگری که هنوز می‌تواند روی فروش یک فیلم تأثیر بگذارد، دوباره تثبیت شد. البته مخالفان بی‌شمار «مطرب» آنقدر علیه فیلم موضع‌گیری کردند که بازی پرستویی در نقش یک خواننده در آرزوی خواندن، کمتر نقد منصفانه شد. «مطرب» را نمی‌توان بدون حضور پرستویی در نقش ابراهیم، تصور کرد و از همین منظر است که جایگاه او به‌عنوان بازیگر حرفه‌ای و ستاره اهمیت پیدا می‌کند. آن هم در شرایطی که فیلم، اناز شاکردوست و مصطفی کیایی را هم دارد که هر دو بازیگران سینمای تجاری هستند. اما تنها حضور و نام آنها نمی‌توانست تضمین‌کننده موفقیت «مطرب» باشد.

پرستویی در «بی همه چیز» (محسن قرانی) درخشان است. پس از سال‌ها در یک نقش دشوار و جدی، به اندازه بازی می‌کند و دور از پرسونای همیشگی، امیر خان را جان می‌بخشد، شخصیتی که

سایه روشن

محدثه وانیپور روزنامه‌نگار

تبدیل کرده بود که دوران درخشش را سپری کرده و فقط یک نام بزرگ است.

پس از تجربه موفق همکاری با مصطفی کیایی در «مطرب» که پیش از کرونا روی پرده رفت و بسپار بمخاطب و پر فروش بود، موقعیت پرستویی به‌عنوان بازیگری که هنوز می‌تواند روی فروش یک فیلم تأثیر بگذارد، دوباره تثبیت شد. البته مخالفان بی‌شمار «مطرب» آنقدر علیه فیلم موضع‌گیری کردند که بازی پرستویی در نقش یک خواننده در آرزوی خواندن، کمتر نقد منصفانه شد. «مطرب» را نمی‌توان بدون حضور پرستویی در نقش ابراهیم، تصور کرد و از همین منظر است که جایگاه او به‌عنوان بازیگر حرفه‌ای و ستاره اهمیت پیدا می‌کند. آن هم در شرایطی که فیلم، اناز شاکردوست و مصطفی کیایی را هم دارد که هر دو بازیگران سینمای تجاری هستند. اما تنها حضور و نام آنها نمی‌توانست تضمین‌کننده موفقیت «مطرب» باشد.

پرستویی در «بی همه چیز» (محسن قرانی) درخشان است. پس از سال‌ها در یک نقش دشوار و جدی، به اندازه بازی می‌کند و دور از پرسونای همیشگی، امیر خان را جان می‌بخشد، شخصیتی که

مدتی است که به خاطر واکنسیناسیون اوضاع کرونا در کشور شیب نزولی داشته و کسب‌وکارها هم بخصوص برای هنرمندان و گالری‌دارها مهیا شده است. نمایشگاه‌های بسیاری در سطح شهرها برپا می‌شوند و ما شاهد فعالیت هنرمندان در گالری‌ها هستیم.

اما آیا می‌توان گفت که گالری‌ها رونق گرفته‌اند؟ با اینکه گالری‌ها با رعایت اصول بهداشتی برپا هستند اما اگر ویروس آمیکرون شیوع پیدا کند باز هم گالری‌ها با بحران مواجه خواهند شد. حتی اکنون هم که نمایشگاه‌ها و بسیاری برپاست اما وضعیت خرید و فروش آثار خوب نیست. از طرفی بزودی حراج تهران هم برگزار خواهد شد. حراجی‌که مربوط به

فروش آثار هنرمندان مستر است و بالطبع با شرایط اقتصادی امروز، طبیعی است که آثار با قیمت‌های بالاتری به حراج گذاشته شود و همین موضوع باعث رکود بازار اقتصاد هنر خواهد شد.

حراج تهران قطعاً خریداران خاص خود را دارد حتی اگر قیمت‌ها خیلی بالا رود.

البته این مسأله برای حراج تهران طبیعی است چون هم قیمت کالا در کشور افزایش داشته و هم از طرفی بعضی آثار به نسبت قیمت‌های دلار خرید و فروش می‌شوند؛ آثاری از هنرمندان جهانی مثل پرویز تناولی که هم در حراجی‌های خارج طرفدار دارند و هم در حراج تهران با افزایش قیمت زیادی مواجه خواهند شد. البته برای بعضی آثار دیگر ممکن است این اتفاق نیفتد.

شعار من به‌عنوان یک بازیگر دار این است که هنر باید همیشه برای همگان باشد تا بتوانیم نسل جدید را هم جذب دنیای هنر کنیم. برای همین همیشه سعی کردیم تا قیمت‌های مناسب روی آثار بگذاریم، قیمت‌هایی‌که مردم عادی هم بتوانند از آن بهره ببرند. به نظر می‌رسد این شرایط ناپایدار برای همه دنیا باشد، شرایطی که باید با احتیاط از آن عبور کنیم. دوران پساکرونا فکر می‌کنم شرایط بهتری در پیش داشته باشیم،شرایطی که تأثیر جالبی در دنیای هنر خواهد داشت.

مرگی میان ما

هنوز قسمت نشده به مکه بروم. برای همین هم درکی از فاصله میان پل حجون تا معابد ندارم، اما این را به هر مکه رفتن‌ای که بگویم، شهادت می‌دهم که فاصله کمی نیست. لاید آن سال هم، یک صف دراز کشیده بودند از معابد تا حجون. دست‌های مشت کرده به هوا می‌رفت و می‌دانست که جایی صدایشان به آسمان می‌رسد که خود مشران شاه و ناطقش بودند.

قصه از آنجایی تلخ شد که رنگ قرمز وارد سفید شد. تک به تک جامه سفید بود که قرمز می‌شد؛ مثل جوهری که در سطح آب بچکد و ه‌ی بیشتر و بیشتر شود. حاجی‌ها درست در همین فاصله، جامه به خون آغشته کردند.

درست ۲۸ سال قبل از آنکه چشم‌همان نگران و قلب‌مان عزادار حاجیان منا شود؛ جایی در میان شعارهای برانت از مشرکین بود که رنگ سفید جمعیت آهسته آهسته قرمز شد و مراسم به خون کشیده شد. دیگر خبری از گلاب نبود و انگار خیابان را با خون شسته بودند. شاید توضیح یک خطی کتاب همین باشد. اما وقتی پارچه‌ای را بشکافی و تار و پودش را جد کنی، تازه رمز واحد شدن یک کل را درک می‌کنی. «کسی میان زندگی ما راه می‌رود»، درست مانند همین تار و پودی است که در نهایت یک کل واحد را می‌سازد و تصویری از یک حج‌خوین در سال ۶۶ به تصویر می‌کشد. ترکیب روایت ریحان، شیرین و آن ژنرال پهلودی، کلیت کتاب را شکل می‌دهد. ترکیب پازل صهیونیسم، مناقیقین و دلدادگی‌هایی که رنگ هاجر می‌دهد. هر کسی بواسته تجربه زیسته‌ای که دارد،

با تکه‌ای از این پازل احساس همراهی بیشتری می‌کند. تکه مناقیقین از این پازل قدری بیشتر است و در نهایت هم مشخص می‌شود که چطور چنین کستاری را رقم زده‌اند. اینکه چرا به چنین جنایتی دست زدند خیلی جای تعجب ندارد اما دلپلی که در نامه مهراں به شیرین در این کتاب بیان می‌شود، حدیث مفصلی است از یک مجمل: «می‌دانی ماجرای اصلی از کجا شروع شد؟ درست از جایی که دست رد از طرف مردم به سینه‌شان خورد. باور کن تحقیر، اساس و پایه جنگ‌های زیادی بوده. این تحقیر را سازمان، با گرفتن اسلحه سمت کسانی که

ردشان کرده بودند، جبران کرد؛ وگر نه سازمانی که پسوند سنگین خلق را با خودش این طرف و آن طرف می‌کشد، چرا باید این تعداد از مردم کشورش را کشته باشد.» تنها زمانی که کتاب «مرگی آرام» سیمون دویووار را خواندم، حسی چنین تلخ و نزدیک به مرگ را احساس کردم. دویووار جایی در این کتاب می‌گوید: «او علیه خود، زندگی کرد. سرشار از شور و شوق بود، اما تمام نیرویش را به کار می‌بست تا آن را، پس بزند.» و این درست همان حالی است که خواندن روایت ریحان، شیرین و ژنرال اولریخ در مخاطب ایجاد می‌کند. با این تفاوت که روایت مرگ در این قصه، خودخواسته نیست.

■ **کتاب: کسی میان زندگی ما راه می‌رود**

■ **نویسنده: سیمه‌عالیمی**

■ **ناشر: سوره مهر**

می‌داند طبع بشر طوری است که تا از نعمتی برخوردار است قدر حقیقی آن را نمی‌داند. اما همین که از دستش رفت آن وقت بدان قدر و قیمت می‌گذارد، در عزیز و محترم شمردن آن زیاده‌روی می‌کند.

هیاهوی بسیار

برای هیچ

ویلیام شکسپیر

یادخدا آرامش بخش جان‌ها

از زبان افراد فامیل و آشنا زیاد می‌شنویم که گفته می‌شود فلانی خود را کم کرده است. این تعبیر در مورد کسانی به کار می‌رود که اصول اخلاقی را کنار گذاشته و نسبت به ارزش‌های آن بی‌اعتنایی می‌کنند. علم اخلاق، چنین وضعیتی را خود فراموشی می‌نامد.

خود فراموشی یکی از عیوب بزرگ انسان است که آدمی را دچار فرمایگی و پستی می‌کند. کسی که دچار بیماری خودفراموشی است، انسانیت را از یاد برده و از شرافت نفس غافل می‌شود. چنین فردی نسبت به ندای وجدان بی‌اعتنا بوده و سجایای انسانی را ناچیز می‌شمارد. خود فراموشی انسان را در معرض انواع آلودگی‌ها و سینات اخلاقی قرار داده وهمواره در مسیر انحطاط و سقوط پیش می‌برد. فرد خود فراموش گرفتار هوای نفس و مطیع تمایلات غریزی شده و به آسانی مرتکب اعمال می‌شود. چنین فردی با زیر پا گذاشتن شرف انسانی به لاپالایی گری روی می‌آورد.

امیرالمؤمنین علی(ع) چنین وضعیتی را دور از عقل دانسته می‌فرماید: «برای شخص عاقل ، مذموم و ناپسند است که به خلق و خوی حیوانی گراید، با آنکه می‌تواند انسان باشد و خویشترن را به مکارم اخلاق و سجایای انسانی متخلق کند.»

خود فراموشی موجب غفلت از یاد خدا ودور ماندن از کمال و تعالی است. کلام وحی دراین ارتباط با صراحت می‌گوید: «شما از کسانی نباشید که خدا را از یاد برند، خداوند هم در کيفر این گناه بزرگ، آنان را از یاد خودشان برد و با خود فراموشی مجازات شان کرد، چه اینان گناهکار

و منحرف از مسیر حق و عدالتند.» (حشر/۱۹)

یاد خدا موجب خود آگاهی و تلاش در جهت کسب اخلاق حمیده است. عکس خود فراموشی که زمینه‌های آلودگی به انواع گناه را فراهم آورده وانسان را از نیل به سعادت و رستگاری باز می‌دارد. انسان خود فراموش نسبت به وظایف انسانی بی‌اعتنا و برای رسیدن به خواسته‌های نفسانی راه انحراف و ضلالت را پیش می‌گیرد. این مفهوم بخوبی در بیان امام صادق(ع) ترسیم شده است آنجا که می‌فرماید: «کسی که برآستی در یاد خداست، مطیع و فرمانبردار خواهد بود و آن کس که از یاد خدا غافل است عاصی و سرکش، پس اطاعت نشانه هدایت و معصیت بیانگر گمراهی است که منشا هردو یاد خدا و غفلت از آن است.

یادخدا از سرمایه‌های ارجمند حیات بشری است که با سرشت آدمی در آمیخته و در ادبیات دینی از آن با عنوان «معرفت فطری» یاد می‌شود. اگر انسان چراغ معرفت فطری را در درون خود روشن نگه دارد وپا مدد گرفتن از نیروی عقل ومطالعه در نشانه‌های الهی آن را شکوفا کند به ایمان حقیقی دست یافته خدانشناس می‌شود و بر پرتو خدا شناسی به خودشناسی و سعادت می‌رسد. همچنانکه امیر مؤمنان علی(ع) می‌فرماید: «آن کس که با یاد دائمی خداوند دل خود را آباد نگه دارد، تمام اعمالش در پیدا و پنهان پسندیده و نیکو خواهد بود.» اما در مقابل اگر کسی معرفت فطری را نادیده گرفت و به ندای درونی وقعی نهداد سرمایه بزرگی را در جهت نیل به کمال و تعالی از کف داده و به قول امیرالمؤمنین علی(ع):«خدا را فراموش بصیرت‌نیز بیسته خواهد شد.»

آشکار است که در اینجا منظور از خود فراموشی ضعف قوه حافظه که گاهی بر اثر بیماری یا پیری در افراد پدید می‌آید نیست، بلکه منظور آن ابتلای قبیحی است که بر اثر غفلت و بی‌اعتنایی نسبت به ارزش‌های اخلاقی به وجود آمده وانسان خود فراموشکار را به وادی عصیان و بی‌پروایی می‌کشاند. در فرهنگ قرآن یاد خدا عامل خودداری از ارتکاب گناه در لحظات وسوسه نفس است. آنگونه که در کلام وحی آمده است:«اشخاص متقی در مواقعی که گرفتار وسوسه شیطنی گناه می‌شوند، خدا را به یاد آورده (و با تصمیمی) آگاهانه ودر پرتو ذکر و یادآوری عواقب گناه از آن کناره می‌گیرند.»(اعراف/۲۰)

امیرالمؤمنین علی(ع) نیز در این باره می‌فرماید: «یاد خدا ستون استوار دین و مایه مصونیت انسان از وسوسه‌ها وافکار شیطنی است.» در تعالیم دینی عمرو زندگی زمانی ارزش دارد که با یاد خدا واطاعت از خالق هستی همراه باشد و تنها در این صورت است که آمیخته با فضایل اخلاقی خواهد بود و الا در غیر این صورت انسان مجری اوامر شیطان شده و سرمایه عمر را به ناروا صرف خواهد کرد.

عکس

نوشت

ویژه برنامه فرهنگی هنری «سروایرانی» به مناسبت

گرامیداشت یاد و خاطره شهید سهید حاج قاسم

سلیمانی و شهدای مقاومت از ۱۳ لغایت ۱۷ دی ماه

و به‌مدت پنج روز در فرهنگسرای نیاوران با حضور

هنرمندان، مسئولان و جمعی از خانواده معظم

شهدا از ساعت ۱۴ با کاشت نمادین درخت سرو

در محوطه فضای سبز فرهنگسرای نیاوران و افتتاح

نمایشگاه آثار تجسمی آغاز خواهد شد. /ایرنا

